

thingsmand for 10de Kreds (Lehmann) anførte, indeholdt mere end en Ojntagelse af, hvad der tidligere var anført, og han var egentlig den, der var strengest med Lovforslaget. Da han imidlertid ikke er nærværende, skal jeg ikke opholde mig længere derved; men han sluttede med, at nærværende Lovforslag er aldeles umodent og ubrugbart til at blive Lov, og da vi nu have en bestemt Udtalelse fra Regjeringen om, hvad jo iøvrigt Ingen har kunnet drage i Tvivl, at hvis Lovforslaget gik igennem her, et af de høist ubehagelige Tilfælde vilde indtræde, at det nemlig vilde blive nødvendigt at anvende det kongelige Beto, saa vilde han stemme mod dets Dvergang til 2den Behandling; men jeg troer nu paa den anden Side, at Rigsdagens hele Betydning vilde tabes, hvis man, naar der faldt en saadan Uttring fra Regjeringen, at den vedkommende Minister ikke kunde gaae ind paa et Lovforslag, og at der muligen kunde blive Anvendelse for det kongelige Beto, da skulde stemme mod den paagældende Sag. Jeg troer, at Rigsdagens Betydning da vilde være saa godt som ingen; jeg troer, at begge Rigsdagens Afdelinger have den Blygt, at hvad de antage for deres Dverbeviisning og hvad de ansee for at tjene til Folkets Bedste, bør de udtale uden Hensyn til, om et saadant Lovforslag kan møde et Beto eller ikke.

Dahl: Jeg troer ikke, at den sidste ærede Taler har saa ganske Ret i den Slutningsbemærkning, han gjorde. Det er ganske vist, at ethvert af Rigsdagens Medlemmer er besøiet og forpligtet til at følge sin Dverbeviisning; men Klogskab bør dog ogsaa lede ham med Hensyn til, hvad han i saa Henseende har at gjøre; og naar det er givet, at Regjeringen vil anvende sit Beto i en vis Sag, saa vil det idetmindste for mig komme an paa, hvor vigtig man vil ansee en saadan Sag for at være, om man altsaa vil bringe sig selv i en saadan Conflict med Regjeringen. Jeg erkjender, at der kan være Forhold af den Vigtighed, at man maa sætte sig ud derover; men jeg troer ikke, at denne Lov hører til den Art. Iøvrigt skal jeg bemærke, at min Uttring kun er foranlediget af, hvad

der er udtalt af den ærede sidste Landstingsmand; det er mig aldeles ubekjendt, om og hvorvidt Regjeringen vil modtage Loven, naar den endelig bliver vedtagen af begge Rigsdagens Afdelinger. Hvad Lovens Realitet angaaer, saa kan jeg i det Hele taget heller ikke samstemme med den. Det er vel muligt, at Forordningen af 3die December 1828 kan behøve en Omdannelse; men jeg troer, at den Omdannelse, som denne Lov behøver, hvis den overhovedet trænger dertil, helst maa udgaae fra Regjeringen, og det er meget vanskeligt for Rigsdagens Medlemmer at afgjøre, om det er berettiget og rigtigt at gjøre en Forandring som den, her er foreslaet, og mange andre saadanne Forandringer. Det er umuligt uden en omhyggelig Undersøgelse fra Regjeringens Side at bedømme, hvorvidt den trufne Foranstaltning, naar den sættes i Kraft, vilde medføre et saadant Tab for Statens Finantser, at man, hvis man havde kjendt det iforveien, vilde ansee det for rigtigt at gaae ind derpaa. Iøvrigt maa jeg bemærke, at jeg ikke hører til dem, der troe, at Frd. af 3die December 1828 behøver saa særdeles store Forandringer. Efter min Dverbeviisning er Stempelpapirsforordningen en i det Hele særdeles velstreven Forordning, og jeg troer heller ikke, at den i det daglige Liv medfører saa mange Ulemper. Jeg troer, som jeg allerede ved en anden Leilighed har udtalt, at den heller ikke saa meget bliver omgaaet. Det er naturligtvis, som en æret Landstingsmand yttrede, behageligst at være fri for saa mange Skatter som muligt, men Spørgsmaalet er, naar Statens Finantser behøve sine Indtægter, om det da er rigtigt at give Skip paa en Indtægt, som efter min Dverbeviisning ikke føles saa særdeles trykkende, og saa vende sig til andre Indtægter. Der er jo saa mange forskjellige offentlige Arbejder, som vi maae have fremmede, og som al vor Stræben gaaer ud paa at faae fremmet; og naar der er Tale om at formindste Statsindtægterne i en saa betydelig Retning, som her er foreslaet, saa troer jeg, at man vel skal vogte sig derfor. Jeg troer ogsaa, at naar der endelig skulde skee Forandringer i Forordningen af 3die De-